

Ú v o d

Westernové ježdění vzniklo v 19. století v Severní Americe během dobytčářské éry. Stáda dobytka se musela zahnat do ohrad na velkých farmách, kde se jednotlivé kusy sčítaly, značily výžehem atd. Všechnu tuto práci zajišťovalo několik jezdců na koních. Velmi rychle bylo jasné, jak důležité je mít pohyblivé a obratné koně klidného charakteru s chutí do práce. Mimo to se tito koně museli nechat ovládat pouze jednou rukou, aby jejich jezdec - kovboj - měl druhou ruku volnou, a mohl tedy lépe pracovat. Kvalita a výkonnost kovboje byla z velké části závislá na možnostech a umění právě jeho koně. Jezdec byl závislý na svém koni většinou ve dne v noci. To znamenalo, že donucení a strach nebyly ty nevhodnější metody pro výcvik koní, neboť hrozilo nebezpečí úrazu. Cílem a prvním předpokladem pro práci byl uvolněný, klidný, a dokonce spolumyslíci a spolupracující kůň. Pro dosažení takového cíle byl správný přístup ke koním velmi důležitý. Pro jezdce byl jeho kůň týmový spoluhráč, a nikoliv pracovní nářadí. Život jezdce byl závislý na koni, a tak není divu, že na „Divokém západě“ byla krádež koní trestána velmi tvrdě - oběšením. Jezdci byli často nuceni překonat v sedle dlouhé vzdálenosti. Z tohoto důvodu hledali bezpečný a pohodlný způsob jízdy tak, aby se jezdec i kůň unavili co nejméně. Tímto vznikl westernový jezdecký styl.

Způsob jízdy během práce a během různých her, pořádaných ve volných chvílích, tvoří základ westernového ježdění. Vzhledem k vývoji mechanizace a vzhledem ke změnám ve vedení farem a práce na nich, vymizely na počátku tohoto století nekonečné dobytčí ranče. Nastal konec čas kovbojů, ale jejich vědomosti a umění zůstávají. Mnohé vědomosti našťěstí přežívají díky dnešním učitelům a trenérům westernového jezdeckého sportu. Předáváním zkušeností z tréninkových metod a stylu jízdy a zacházení s koněm přežívá i nadále. Díky jejich snaze a zaujetí stále více jezdců postupně zjišťuje, jak je westernové ježdění uvolněné a příjemné. Představa, že westernové ježdění má něco společného s pojmem „rodeo“ je nedorozumění. Westernový styl je založen na klidu a jednoduchosti. Dá se dokonce i říci, že chceme-li porovnávat westernové ježdění s jinými odvětvími jezdeckého sportu, pak se nejvíce přibližuje klasické drezuře.